

IND-werkinstructie nr. 2006/2 (IMO Asiel)

Aan Procesdirecteuren IND
 cc. HDVB

Van Hoofd IND
Datum 10 januari 2006
Vindplaats Quest
 Objecttype "Werkinstructie"

Onderwerp Werkinstructie "Intrekking vva bep na (partiële) afschaffing van het
 categoriaal beschermingsbeleid voor Soedanezen"

Inhoud

1. Inleiding
2. Handelwijze in de AC-procedure
3. Intrekken van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd
4. Zaken in beroep

1. Inleiding

Op 22 augustus 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een brief aan de Voorzitter van de Tweede Kamer gezonden met daarin het besluit om het categoriaal beschermingsbeleid voor niet-Arabische Soedanezen uit het zuiden en ten aanzien van de Nuba-bevolkingsgroepen te beëindigen. Op 29 september 2005 heeft de Tweede Kamer ingestemd met deze beleidswijziging. De beleidswijziging ziet derhalve op het beëindigen van het categoriaal beschermingsbeleid voor deze groepen. De reeds verleende verblijfsvergunningen asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, b, of c, Vreemdelingenwet vallen niet onder het bereik van deze beleidswijziging.

In deze interne werkinstructie worden enkele procedurele en inhoudelijke consequenties van genoemde besluitvorming uitgewerkt. Deze werkinstructie dient samen met WBV 2005/42 te worden gebruikt en - bij beoordeling van herkomstaspecten bij aanvragen om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd en naturalisatie van Soedanezen - samen met WI 2005/9.

2. Handelwijze

2.1 Eerste asielaanvragen (AC-procedure)

In het AC dienen (eerste) asielaanvragen van asielzoekers van Soedanese nationaliteit conform het gestelde in Vc C3/12 te worden beoordeeld.

2.2 Tweede en volgende asielaanvragen

Tweede en volgende aanvragen van de personen die niet meer onder het (resterende) categoriaal beschermingsbeleid vallen, kunnen op de gebruikelijke wijze worden afgedaan, zie hiervoor Vc C5/20. Bij deze afdoeningen dient de volgende bouwsteen

“beëindiging categoriaal beschermingsbeleid Soedan voor bepaalde bevolkingsgroepen” te worden gebruikt in de beschikkingen: Bij brief van 22 augustus 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de Voorzitter van de Tweede Kamer bericht dat het Kabinet heeft besloten het categoriale beschermingsbeleid voor Soedanese asielzoekers behorende tot de niet-Arabische bevolkingsgroepen uit Zuid-Soedan en de Nuba-bevolkingsgroepen te beëindigen. Uit het ambtsbericht Soedan van het ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. 31 mei 2005, kenmerk DPV/AM-875400, blijkt namelijk dat de veiligheidssituatie in Soedan voor deze groepen Soedanese asielzoekers in het algemeen is verbeterd. Het voeren van een beleid van categoriale bescherming in de zin van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d van de Vw 2000 is voor deze groepen derhalve niet langer geïndiceerd. De Tweede Kamer heeft vervolgens op 29 september 2005 ingestemd met de voorgestelde beleidswijziging. Nu betrokkene niet behoort tot de bevolkingsgroepen, waarvoor een categoriaal beschermingsbeleid geldt, komt betrokkene derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29 eerste lid, aanhef en onder d, van de Vreemdelingenwet 2000.

Toepassing van artikel 4:6 Awb bij tweede of volgende aanvragen (zgn. herhaalde aanvragen) is mogelijk.

3. Intrekken van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd

3.1 Uitgangspunten

De (partiële) afschaffing van het categoriaal beschermingsbeleid heeft niet tot gevolg dat verblijfsvergunningen asiel voor bepaalde tijd, die zijn verleend op de a, b of c-grond van artikel 29 Vreemdelingenwet, kunnen worden ingetrokken.

De (partiële) beëindiging van het categoriaal beschermingsbeleid heeft derhalve slechts tot gevolg dat alle verblijfsvergunningen asiel voor bepaalde tijd die aan niet-Arabische Soedanezen uit Zuid-Soedan en aan Nuba-bevolkingsgroepen zijn verleend op de d-grond van artikel 29 Vreemdelingenwet, kunnen worden ingetrokken. Daarnaast kunnen verblijfsvergunningen asiel voor bepaalde tijd die zijn verleend op de e en f-grond van artikel 29 Vreemdelingenwet worden ingetrokken voor zover ook de vergunning van de hoofdpersoon wordt ingetrokken.

Daar waar in deze paragraaf wordt gesproken van intrekking van de verblijfsvergunningen wordt steeds de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd bedoeld, tenzij expliciet anders aangegeven.

De grond voor de intrekking van de verblijfsvergunningen kan worden gevonden in artikel 32, eerste lid, onder c, Vreemdelingenwet. Met de beëindiging van het categoriaal beschermingsbeleid voor niet-Arabische Soedanezen uit het zuiden en voor Nuba-bevolkingsgroepen is de grond voor verlening van de verblijfsvergunningen komen te vervallen.

3.2 Het voornemen tot intrekking (ex tunc en ex nunc)

In alle zaken waarin de verblijfsvergunning ingetrokken dient te worden, wordt een voornemen tot intrekking uitgebracht. Aangezien deze vergunningen verleend zijn op categoriale gronden, zal omtrent de intrekking op zichzelf geen individuele belangenafweging mogelijk zijn. Wel dient echter overwogen te worden dat de vreemdeling niet voldoet aan de gronden voor verlening als bedoeld in artikel 29 Vreemdelingenwet, onder a, b, c, e of f.

De toets of de vreemdeling niet voldoet aan de gronden voor verlening als bedoeld in artikel 29 Vreemdelingenwet, onder a, b, c, e of f dient daarbij twee maal plaats te vinden. Te weten, ex tunc en ex nunc. Ex tunc toetsing betekent dat wordt bezien of op het moment van de verlening de vergunning op goede gronden is verleend op basis van de d-grond van artikel 29 Vreemdelingenwet. De ex nunc toetsing ziet op de huidige situatie waarin het voornemen bestaat de vergunning in te trekken. De reden dat naast de ex nunc toetsing – die voor de hand ligt – ook een ex tunc toetsing plaats dient te vinden is de volgende. De situatie zoals beschreven in het genoemde ambtsbericht, is niet dusdanig dat de verblijfsvergunningen asiel voor bepaalde tijd die zijn verleend op de a, b of c-grond van artikel 29 Vreemdelingenwet, kunnen worden ingetrokken. Dit betekent dat wanneer de vreemdeling ex tunc in aanmerking was gekomen voor een verblijfsvergunning op de a, b of c-grond, deze nu niet zou worden ingetrokken. Aangezien de vreemdeling onder de Vreemdelingenwet 2000 echter niet kon doorprocederen om de verblijfsvergunning op de a, b of c-grond te verkrijgen, zal bij de intrekking moeten worden gemotiveerd waarom hij op het moment van de verlening niet voldeed aan het bepaalde in artikel 29, onder a, b en c, Vreemdelingenwet. Aangezien de Vreemdelingenwet 2000 ook wordt toegepast op aanvragen die vóór 1 april 2001 zijn ingediend, geldt dit uitgangspunt in alle zaken.

De basis voor de motivering van de ex tunc toetsing kan worden teruggevonden in de minuut bij de toenmalige beschikking. In het kader van de ex tunc toetsing dient getoetst te worden aan de hand van de feiten en omstandigheden, alsmede het beleid, zoals bekend op het moment van de beschikking, waarmee betrokkene in het bezit is gesteld van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet. Bij de ex tunc toetsing kan gebruik gemaakt worden van het toen geldende ambtsbericht en WBV/werkinstructie. In het geval er in het dossier beroep met gronden aanwezig is, worden de relevante gronden van het beroep tevens betrokken bij de motivering. Immers, op het moment dat een toetsing in beroep door de rechter niet meer heeft plaatsgevonden omdat de beschikking is ingetrokken en een verblijfsvergunning op de d-grond is verleend, is niet ingegaan op de inhoudelijke gronden van het beroep, terwijl die gronden mogelijk wel een ander licht werpen op de beoordeling van het asielrelaas op artikel 29, eerste lid, onder a, b of c, Vreemdelingenwet.)

Voor zover er reeds een (voor de vreemdeling negatief) rechterlijk oordeel ligt met betrekking tot de afwijzing van de a, b en c-grond (of de toenmalige equivalenten uit de oude Vreemdelingenwet) wordt daar naar verwezen.

N.B.: Hoewel bijvoorbeeld het beleid m.b.t. genitale verminking dateert van november 2003, is het niet zo dat dit voor de ex tunc-toets geen gevolgen kan hebben. Het feit dat dit beleid wellicht in sommige gevallen nog niet in werking getreden was toen een asielaanvraag werd ingediend, betekent niet dat een gegrond beroep op genitale verminking toen geen schending van art. 3 EVRM opleverde.

Wanneer bij de beoordeling van het dossier wordt geconcludeerd dat destijds ten onrechte de vergunning op de d-grond is verleend, en dat deze verleend had moeten worden op de a, b of c-grond van artikel 29 Vreemdelingenwet, wordt gehandeld conform paragraaf 3.6.

Met betrekking tot een ex nunc toetsing in het voornemen is het volgende van belang. Hoewel de vreemdeling niet vóór het opstellen van het voornemen wordt gehoord, kunnen het relaas van betrokkene en de overige bekende feiten en omstandigheden worden afgezet tegen de informatie uit het algemeen ambtsbericht over Soedan van 31 mei 2005. Daarbij kan overwogen worden dat (in beginsel) de

veranderde situatie in Soedan thans niet tot een andere beoordeling van de gronden in 29 a, b, en c, Vreemdelingenwet, leidt.

In dit kader kan bijvoorbeeld van belang zijn dat de overwegingen die eerder hebben geleid tot het oordeel dat betrokkene niet in aanmerking komt voor toelating op de a, b, of c-grond van artikel 29, Vreemdelingenwet, niet aan wijzigingen - voortvloeiend uit de gewijzigde situatie - onderhevig zijn. Zo doet een gewijzigde situatie in het land van herkomst naar verwachting vrijwel nooit iets af aan het oordeel (ex tunc) dat betrokkene ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd, valse documenten heeft overgelegd ter staving van zijn asiel relaas, etcetera.

Wel kan worden aangegeven dat de vreemdeling in zijn zienswijze kan aanvoeren of er nog overige (individuele) gronden voor verlening bestaan.

De ex tunc en ex nunc toets vindt per verleningsgrond plaats. Dit houdt in dat eerst wordt beoordeeld of betrokkene als vluchteling kon worden aangemerkt ten tijde van de verlening van de verblijfsvergunning; vervolgens of betrokkene als vluchteling kan worden beschouwd gelet op de huidige situatie. Voordeel van deze werkwijze is dat per grond bij de huidige situatie kan worden terugverwezen naar hetgeen is overwogen bij de ex tunc beoordeling. Het zal immers in de Soedanese situatie niet snel voorkomen dat de verklaringen van betrokkene uit het verleden, afgezet tegen de huidige algemene situatie in Soedan zoals beschreven in het ambtsbericht van 31 mei 2005, nu tot een ander oordeel leiden met betrekking tot de verleningsgronden. Een voorbeeld-voornemen tot intrekking is als bijlage I bij deze werkinstructie opgenomen. Voor het overige kunnen de documenten worden gebruikt die in INDIS reeds bestaan voor deze procedure.

Indien er geen procedure van deze vreemdelingen meer openstaat, zal er ook geen gemachtigde meer aan te wijzen zijn. Voor de kennisgeving van het voornemen wordt verwezen naar de procedure zoals neergelegd in VC C6/31.5.2.

3.3 Beoordeling van de zienswijze

Wanneer na het uitbrengen van het voornemen de zienswijze van de vreemdeling wordt ontvangen, dient deze beoordeeld te worden. Dit betekent dat wordt bezien of naar aanleiding van de zienswijze nog steeds het voornemen bestaat om de verblijfsvergunning in te trekken. Dit zal slechts dan niet het geval zijn, indien op grond van de zienswijze (tezamen met de overige gegevens) wordt geconcludeerd dat de vreemdeling op basis van de a, b, c, e of f-grond van artikel 29 Vreemdelingenwet de verblijfsvergunning kan behouden. Dit wordt beoordeeld aan de hand van het gestelde in WBV 2005/42. V.w.b. het ex-tunc gedeelte geldt ook het oude beleid.

Wanneer wordt geoordeeld dat de vreemdeling op basis van a, b, c, e of f-grond van artikel 29 Vreemdelingenwet de verblijfsvergunning kan behouden, wordt de vreemdeling daarvan conform het gestelde in paragraaf 3.6 op de hoogte gesteld.

3.4 Horen

Als na ontvangst van de zienswijze het voornemen blijft bestaan de verblijfsvergunning in te trekken dient de vreemdeling, conform artikel 41, tweede lid, Vreemdelingenwet, in de gelegenheid gesteld te worden zich te doen horen. Hiermee wordt bedoeld op horen in persoon. Daarvan kan slechts worden afgezien indien de vreemdeling aangeeft van dit recht geen gebruik te willen maken. Het horen van de vreemdeling is niet gebonden aan een vorm. Derhalve kan gekozen worden voor de vorm van een aanvullend gehoor door één hoor(-beslis)medewerker. Bij het horen kan echter niet worden volstaan met passief aanhoren. Indien de vreemdeling dit wenst kan hij zich bij laten staan door zijn gemachtigde. Van het

gehoor wordt een verslag gemaakt. Bij het horen dient er verhoogde aandacht te bestaan voor mogelijke pseudo-Soedanezen.

N.B. De hoorplicht die na de zienswijze ontstaat, sluit een eventueel nodig aanvullend onderzoek d.m.v. aanvullend horen niet uit.

3.5 Beoordeling van het gehoor en de beschikking

Na het gehoor wordt, gelijk hetgeen is beschreven in paragraaf 3.3, beoordeeld of nog steeds het voornemen bestaat om in te trekken. Indien dit voornemen nog bestaat wordt een intrekkingbeschikking geconcipeerd. Ook hierbij is het uitgangspunt dat er ex tunc en ex nunc wordt gemotiveerd omtrent de a, b, c, e en f-grond van artikel 29 Vreemdelingenwet.

Met name met betrekking tot de ex nunc toetsing zal dat betekenen dat in de beschikking moet worden ingegaan op hetgeen de vreemdeling tijdens het gehoor heeft verklaard. Dit geldt natuurlijk ook voor de ex tunc toetsing voor zover de vreemdeling hieromtrent bij het gehoor verklaringen heeft afgelegd. Het verslag van het gehoor wordt met de beschikking meegezonden.

In een (beperkt) aantal gevallen zal na het horen een nieuw voornemen uitgebracht moeten worden. Hierbij kan vastgehouden worden aan de volgende richtlijn: een nieuw voornemen wordt uitgebracht wanneer in de zienswijze of uit het gehoor nieuwe feiten naar voren komen die geloofwaardig zijn en betrekking hebben op de gewijzigde situatie in Soedan, maar als onvoldoende zwaarwegend worden beoordeeld voor verblijfsaanvaarding. Daarnaast kunnen reeds bekende feiten eveneens reden zijn voor een nieuw voornemen voor zover die geloofwaardig zijn en betrekking hebben op de gewijzigde situatie in Soedan en op dit moment anders beoordeeld worden dan in een eerder stadium van de procedure. Eveneens wordt een nieuw voornemen uitgebracht wanneer in het oude voornemen van geloofwaardigheid is uitgegaan terwijl na het gehoor feiten als ongeloofwaardig moeten worden beschouwd en tegengeworpen.

Een voorbeeld-intrekkingbeschikking is als bijlage II bij deze werkinstructie opgenomen.

3.6 Er bestaat een individuele grond voor verlening

Wanneer op enig moment in de procedure duidelijk wordt dat er, anders dan de d-grond van artikel 29 Vreemdelingenwet, individuele gronden bestaan die aanleiding zijn voor de conclusie dat de vreemdeling recht houdt op de verblijfsvergunning asiel, dan wordt dit aan de vreemdeling gemeld.

Hierbij zijn de volgende situaties denkbaar:

- a. de verlening van de verblijfsvergunning heeft ten onrechte op de d-grond plaatsgevonden terwijl dit had moeten geschieden op de a, b of c-grond van artikel 29 Vreemdelingenwet.
- b. de verlening van de verblijfsvergunning heeft terecht op de d-grond plaatsgevonden, terwijl nu (ex-nunc) de a, b, c, e of f-grond van artikel 29 Vreemdelingenwet van toepassing is.
- c. er wordt nu geconstateerd dat de vreemdeling een niet-Arabische Soedanees uit de deelstaten Noord-, west- en Zuid-Darfur is, terwijl bij verlening van de verblijfsvergunning (abusievelijk) niet ervan uit is gegaan dat de niet-Arabische Soedanees uit deze deelstaten komt.

Ad a en b. De verleende vergunning wordt niet ingetrokken. Bij de beoordeling is wel van belang dat aan de vreemdeling wordt meegedeeld dat zijn vergunning op een andere grond wordt verleend. Een voorbeeld-brief is als bijlage III bij deze werkinstructie opgenomen.

Voor de kennisgeving hiervan wordt verwezen naar hetgeen in de VC C6/31.5.2 voor de kennisgeving van het voornemen staat omschreven.

Van belang is ook dat ex nunc een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder e of f, Vreemdelingenwet, aan de in die grond genoemde personen verleend kan worden, wanneer geconcludeerd wordt, dat de hoofdpersoon van een gezin toen niet maar nu alsnog in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, b, of c, Vreemdelingenwet. Dit geldt bijvoorbeeld ook voor personen die toen minderjarig waren, maar intussen meerderjarig zijn geworden. De verplichte toetsvolgorde van artikel 29 van de Vreemdelingenwet maakt het namelijk niet mogelijk om ex tunc te concluderen tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder e of f, Vreemdelingenwet. Immers, de verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet, ging, gelet op de verplichte toetsvolgorde, voor op een eventuele verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder e of f, Vreemdelingenwet.

Ad c

De verleende vergunning wordt evenmin ingetrokken, wanneer eerder onderzoek (taalanalyse) onjuist heeft uitgewezen dat de (niet-Arabische Soedanese) vreemdeling niet uit Darfur zou komen, terwijl nu blijkt dat deze wél uit Darfur komt. Voor de kennisgeving hiervan wordt verwezen naar hetgeen in de VC C6/31.5.2 voor de kennisgeving van het voornemen staat omschreven.

Daarentegen wordt in de gevallen waarin blijkt dat de vreemdeling zelf ook onjuiste gegevens heeft verstrekt, deze contra-indicatie meegewogen bij de “ex nunc” beoordeling of betrokkene in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van art. 29 a,b,c of d Vreemdelingenwet.

N.B.: Wanneer in het kader van de bovengenoemde gevallen de overweging aan de orde is een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd te verlenen, dient de werkinstructie 2005/9 bij de ex nunc toets in acht genomen te worden. Opgrond daarvan kan ook in de bovengenoemde gevallen het mogelijk zijn dat een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd niet verleend mag worden.

3.7 Alleenstaande minderjarige vreemdelingen

Aangezien onder de werking van de Vreemdelingenwet 2000 eerst wordt getoetst of de vreemdeling in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel, voordat ambtshalve wordt getoetst aan de verblijfsvergunning regulier, kan het voorkomen dat vreemdelingen na intrekking in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning regulier.

Wanneer inzake een alleenstaande minderjarige vreemdeling een voornemen tot intrekking wordt geconcipieerd wordt daarbij ook getoetst aan het beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen, zoals neergelegd in C2/7 Vc 2000. Wanneer wordt geconcludeerd dat de vreemdeling in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier op grond van het beleid voor alleenstaande minderjarige

vreemdelingen wordt hiervan (in slechts informatieve zin) in het voornemen reeds melding gemaakt.

In dat geval wordt bij de intrekkingbeschikking tevens de verblijfsvergunning regulier op grond van het beleid voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen verleend. De ingangsdatum van deze verblijfsvergunning regulier is gelijk aan de dag waarop de verblijfsvergunning asiel wordt ingetrokken. Voor het overige vinden de verlening en de toetsing plaats conform het bepaalde in C2/7 Vc 2000.

3.8 Gezinsleden met een afhankelijke verblijfsvergunning

Asiel

Indien de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd (verleend op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet) van de hoofdpersoon wordt ingetrokken, dan dient in beginsel tevens de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van gezinsleden, die is verleend op de e en f-grond van artikel 29 Vreemdelingenwet, te worden ingetrokken.

Deze situatie zal zich echter niet snel voordoen, aangezien deze gezinsleden in beginsel ook in het bezit zullen zijn gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet.

Regulier

Wanneer bij de beoordeling van het dossier blijkt dat er gezinsleden van de hoofdpersoon in Nederland aanwezig zijn, die in het bezit zijn van een afhankelijke verblijfsvergunning regulier, moeten ook deze vergunningen op de mogelijkheid van intrekking worden bezien.

Immers, wanneer de verblijfsvergunning asiel van de hoofdpersoon wordt ingetrokken zal daarmee ook niet langer voldaan worden aan het bepaalde in B2/8.6. Nadat de verblijfsvergunning asiel van de hoofdpersoon is ingetrokken (dus niet reeds na het voornemen) kan de verblijfsvergunning regulier van de gezinsleden op de daartoe gebruikelijke wijze worden ingetrokken dan wel niet verlengd.

Mvv-aanvragen

Het is goed denkbaar dat er mvv-aanvragen in behandeling zijn, waarin verzocht wordt om gezinshereniging met een Soedanese houder van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet.

Om te voorkomen dat personen, die met een ingewilligde mvv inreizen, binnen zeer korte tijd weer dienen terug te keren naar Soedan (vanwege het intrekken van de verblijfsstatus van de hoofdpersoon) is het aan te bevelen eerst de verblijfsvergunning asiel van de hoofdpersoon te bezien op mogelijke intrekking, alvorens te beslissen op de mvv-aanvraag van zijn (afhankelijke) gezinsleden. Indien de verblijfsvergunning van de hoofdpersoon is ingetrokken, dan kan de mvv-aanvraag van het gezinslid worden afgewezen. Afstemming tussen het Proces Regulier en het Proces Asiel is derhalve gewenst.

Deze procedure geldt natuurlijk niet voor gezinsleden van een hoofdpersoon, die in het bezit zijn van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, a-c, Vreemdelingenwet. Deze verblijfsvergunningen zullen namelijk in beginsel niet worden ingetrokken.

4. Aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd

In zaken waarin een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd is ingediend, geldt – anders dan bij intrekking van een verblijfsvergunning (artikel 41 lid 2 Vreemdelingenwet) - in beginsel geen hoorplicht. Er kunnen echter redenen zijn die wél nopen tot horen.

- Er dient in ieder geval (aanvullend) gehoord te worden indien de inhoudelijke zorgvuldigheid dit vergt.
- In gevallen dat een verblijfsvergunning ingetrokken had kunnen worden, maar dit toch achterwege is gebleven, dan dient bij een aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd evenwel gehoord te worden, mits een zienswijze wordt ingediend. Daarmee wordt voorkomen dat betrokkene - door het nalaten van het intrekken van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd - in een slechtere rechtspositie wordt gebracht dan dit bij een intrekking het geval was geweest.

Voor het overige geldt hetgeen onder intrekkingen (zie paragraaf 3) is uiteengezet overeenkomstig.